

Oikeustapauskokoelma

Asia C-18/16

K.

vastaan

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlemin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö – Kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa koskevat vaatimukset – Direktiivi 2013/32/EU – 9 artikla – Oikeus jäädä jäsenvaltioon hakemuksen tutkinnan ajaksi – Direktiivi 2013/33/EU – 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta – Säilöönotto – Henkilöllisyyden tai kansalaisuuden varmentaminen – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen perusteiden määrittäminen – Pätevyys – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 6 ja 52 artikla – Rajoittaminen – Oikeasuhteisuus

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.9.2017

Rajavalvonta, turvapaikka ja maahanmuutto – Turvapaikkapolitiikka – Kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa koskevat vaatimukset – Direktiivi 2013/33 – 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta – Kansainvälisen suojelun hakijan säilöön ottaminen hänen henkilöllisyytensä tai kansalaisuutensa määrittämiseksi tai varmentamiseksi taikka niiden hänen hakemuksensa perusteiden määrittämiseksi, joita ei voitaisi saada ilman säilöönottoa – Mainitun säännöksen pätevyyden arviointi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 ja 52 artiklan kannalta – Pätevyys

(Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artikla ja 52 artiklan 1 ja 3 kohta; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta sekä 9 artiklan 1 kohta)

Kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan tutkinnassa ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka voi vaikuttaa kyseisen säännöksen pätevyyteen Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artiklan sekä 52 artiklan 1 ja 3 kohdan kannalta.

Tässä yhteydessä on huomautettava, että direktiivin 2013/33 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdasta seuraavasta rajoituksesta käyttää oikeutta vapautteen on säädetty lainsäätäjätarkastuksessa hyväksytyllä unionin toimella ja että se ei vaikuta perusoikeuskirjan 6 artiklassa vahvistetun vapautta koskevan oikeuden keskeiseen sisältöön. Kyseisen direktiivin 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa nimittäin ei aseteta kyseenalaiseksi mainitun oikeuden takaamista, ja siinä annetaan – kuten säännöksen sanamuodosta ja direktiivin johdanto-osan 15 perustelukappaleesta ilmenee – jäsenvaltioille toimivalta ottaa hakija säilöön vain hänen oman käyttäytymisensä takia ja samassa säännöksessä tarkoitetuissa poikkeuksellisissa olosuhteissa; nämä olosuhteet on lisäksi rajattu kaikilla saman direktiivin 8 ja 9 artiklaan sisältyvillä

edellytyksillä (ks. vastaavasti tuomio 15.2.2016, N., C 601/15 PPU, EU:C:2016:84, 51 ja 52 kohta). Tältä osin direktiivin 2013/33 8 artiklan sanamuodosta ja asiayhteydestä sekä syntyhistoriasta ilmenee, että kyseinen toimivalta edellyttää kaikkien niiden edellytysten noudattamista, joiden tavoitteena on rajata tiukasti tällaiseen toimenpiteen turvautuminen.

Perusoikeuskirjan 6 artiklassa myönnetyn oikeuden käytön rajoitukset, jotka on vahvistettu kyseisen direktiivin 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa, eivät ole myöskään liian suuria tavoiteltuihin päämääriin nähden. Tältä osin on huomautettava, että mainitun 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa, kuten myös b alakohdassa, saatetaan tasapainoon yhtäältä yleistä etua koskeva tavoite, nimittäin yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän – jonka nojalla on mahdollista myöntää kansainvälistä suojelua hakijoille, jotka todellisuudessa sitä tarvitsevat, ja hylätä sellaisten hakijoiden hakemukset, jotka eivät täytä kyseisen suojelun myöntämisen edellytyksiä – moitteeton toiminta ja toisaalta säilöönottotoimenpiteestä johtuva puuttuminen vapautta koskevaan oikeuteen. Vaikka yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän moitteeton toiminta edellyttää todellisuudessa, että toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla on luotettavat tiedot kansainvälisen suojelun hakijan henkilöllisyyteen tai kansalaisuuteen sekä hänen hakemuksensa perusteisiin liittyen, mainittu säännös ei voi kuitenkaan oikeuttaa sitä, että säilöönottotoimenpiteistä päätetään siten, etteivät kyseiset kansalliset viranomaiset ole ensin selvittäneet tapauskohtaisesti, ovatko ne oikeassa suhteessa tavoiteltuihin päämääriin.

(ks. 35, 41, 47, 48 ja 54 kohta sekä tuomiolauselman)